

Решение № 60024

Номер 60024

Година 23.02.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 26.01

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100258

по описа за

2020

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът [фирма] – С., представлявано от И. Ш. е предявил обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422, във вр. с чл. 415 от ГПК срещу М. М. Д. от [населено място], с които се иска да бъде установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумите, присъдени в издадената срещу него Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 1402/2019 г. на РС - Смолян, а именно: 500 лв. – главница; 118,60 лв. договорна лихва за периода 06.07.2016 – 20.07.2017 г.; 293,26 лв. наказателна лихва за периода 21.08.2016 – 06.11.2019 г., 33,14 лв. административни разходи и 78,61 лв. възнаграждение по договор аз предоставяне на поръчителство, както и законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на 28.11.2019 г. до окончателното погасяване на дълга. Претендира присъждане на деловодните разноски в заповедното и в исковото производство.

Фактическите твърдения на ищеца се свеждат до следното:

На 06.07.2016 г. М. М. Д. е кандидатствал онлайн за отпускане на потребителски кредит от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Процедурата е започнала с попълване на заявление за отпускане на кредит от разстояние на интернет страницата на Дружеството. В Заявлението № 698754 ответникът е попълнил личните си данни, а именно - три имена, единен граждански номер, номер на документ за самоличност, постоянен и настоящ адрес, електронен адрес за получаване на документи и кореспонденция, мобилен телефон, допълнително лице за контакт и др. При подаване на Заявлението ответникът е посочил и желания размер на кредита, срока на договора за кредит, наименованието на кредитния продукт, при условията на които желае да ползва кредита и желания начин за усвояване на сумата. На посочения електронен адрес от Д. в Заявлението при сключване на договора за кредит с „К“, са изпратени автоматично договор № 698754/06.07.2016 г., ведно с Приложение 1 към него, Общи условия за предоставяне на кредити и Стандартен европейски формуляр. На ответника е бил предоставен достъп до проект на договора за кредит и приложението към него, в които са посочени дължимите от него на „К“ суми — заявеният размер на главницата и размерът на възнаградителната лихва при заявения период на погасяване. След запознаване с всички условия във връзка с кредита Д. е декларирал, че приема общите условия и договора. В резултат на гореизложеното, на 06.07.2016 г., между „К“, като кредитор, от една страна и М. М. Д. като кредитополучател, от друга, е сключен договор за кредит № 698754 за сумата от 500 лева и срок на погасяване на предоставената заемна

сума - 20.07.2017 г. Договорът за кредит е сключен във формата на електронен документ и при спазване на изискванията на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, Закона за потребителския кредит и всички други относими норми на действащото законодателство.

При кандидатстването си за кредит от „К“, Д. сам е избрал да обезпечи изпълнението на задълженията си по Договора за кредит, като осигури поръчителство от трето одобрено от „К“ юридическо лице, а именно „АТ“ /имал е възможност да избере и необезпечен кредит или да предостави банкова гаранция като друг вид обезпечение/, съгласно раздел II, т. 17 от ОУ.

С оглед избора на ответника да обезпечи задълженията си по Договора за кредит, „АТ“ му е предоставил проект на договор за предоставяне на поръчителство, съдържащ договорните условия и размера на дължимото възнаграждение. Ответникът се е съгласил с условията му и на 06.07.2016 г. е подписал договора за предоставяне на поръчителство чрез размяна на електронни волеизявления, при спазване на изискванията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. За сключването на договора с „АТ“ Д. е използвал индивидуално генериран шестцифрен код за достъп, изпратен му на посочения от него мобилен номер, който е попълнил на указаното за това място, чрез което действие се установява по безспорен начин авторството на лицето, извършило волеизявлението.

Така, с извършване на описаните горе действия, между „АТ“ и Д. е сключен договор за предоставяне на поръчителство, представляващ по същността си договор за поръчка по чл. 280 ЗЗД, по силата на който „АТ“ се съгласил да сключи с „К“ договор за поръчителство по чл. 147 ЗЗД, по силата на който да отговаря солидарно с Д. за изпълнение на всички негови задължения по Договора за кредит. За предоставената услуга от „АТ“, Д. се съгласил за заплаща месечно възнаграждение в размер на 36,87 лева за срока на Договора за кредит („Договора за предоставяне на поръчителство“). Възнаграждение по договор за поръчка се дължи, в случай че е уговорено, какъвто е и настоящия случай по чл. 286 ЗЗД. В изпълнение на поетите задължения спрямо Д., на 06.07.2016 г. „АТ“ сключило с „К“ договор за поръчителство, по силата на който се задължило да отговаря пред „К“ солидарно с ответника за изпълнението на всички задължения на последния по Договора за кредит, както и за всички последици от неизпълнението на задълженията на ответника по Договора за кредит, при ред и условия, подробно уговорени в договора за поръчителство. Ответникът може да заплаща възнаграждението към „АТ“ по начините, използвани за заплащане на задълженията си към „К“, но въпреки че „К“ може да администрира плащанията от клиента към „АТ“, плащанията за услугите и рискът на „АТ“ не се извършват в полза на „К“. Съгласно чл. 8, ал. 5 от Договора за предоставяне на поръчителство, в случай че платената от ответника сума не е достатъчна да погаси изискуемите задължения към „К“ и към „АТ“, с нея се погасяват с приоритет задълженията към „АТ“. Въз основа на сключения Договор за кредит, „К“ е предоставило на М. М. Д. заем в размер на 500 лева, при лихва и други условия, подробно уговорени в Договора за кредит, Приложение 1 към него, С. и ОУ. Посочената сума ответникът е усвоил на 06.07.2016 г. на каса на Изипей АД. М. М. Д., от своя страна, се задължил да върне предоставената му заемна сума, заедно с уговорената договорна лихва, съгласно погасителния план към Договора за кредит, както и да заплаща ежемесечно дължимото възнаграждение на Поръчителя, съгласно погасителния план към договора за предоставяне на поръчителство.

Въпреки поетите задължения, ответникът не извършил нито едно плащане за погасяване на задълженията си към „АТ“ и „К“.

Във връзка с това негово неизпълнение на основните му договорни задължения, ответникът е търсен многократно от „К“ с цел извънсъдебно уреждане на отношенията посредством сключване на споразумение за доброволно уреждане и изплащане на задълженията му. В този смисъл, „К“ е сторило административни разноси в размер на 33,14 лева, която сума представлява разход за събиране на вземането и не попада в обхвата на чл. 10а, ал. 2 З., тъй като сумата не е такса, събирана за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Касае се за разходи, които „К“ е направило не при усвояване и управление на кредита, а вследствие на некоректно поведение на ответника и при просрочие, какъвто е настоящият случай. Това са разходи по събиране на вземането и не са свързани с управление на кредита. Тези разходи не са изискани към дата на сключване на Договора или при точно изпълнение, а с оглед неизпълнение на задълженията за погасяване на кредита. Предвид неизпълнение задълженията на Д. по Договор за кредит и по Договора за предоставяне на поръчителство и след полагане на усилия за събиране на дължимите суми доброволно от ответника през целия период на просрочието, на 15.11.2019 г. „К“ изпратило искане за плащане до „АТ“, в качеството му на Поръчител, който отговаря солидарно с Д. за всички негови задължения пред „К“, възникнали по Договора за кредит, като му предостави срок от 5 работни дни за заплащане на всички дължими суми по Договора за кредит. За това обстоятелство и съгласно чл. 3, ал. 2 от сключения Договор за предоставяне на поръчителство, „АТ“ изпратило уведомление до Д., в

което посочило всички дължими суми и предстоящо плащане от „АТ“. В указания срок, на 20.11.2019 г., „АТ“ изпълнило задълженията си и заплатило на „К“ всички дължими суми от Д., съгласно искането за плащане, а именно: 500 лева /главница/, 118,60 лева /договорна лихва/, 293,26 лева /наказателна лихва/ и 33,14 лева за всички извършени административни разноски във връзка с опити за извънсъдебно погасяване на задължението, като съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от Договор за предоставяне на поръчителство на същата дата „АТ“ уведомило длъжника за така извършеното плащане и встъпване в правата на кредитора. До датата на плащането към „К“ ответникът по делото дължи и възнаграждение по Договора за предоставяне на поръчителство в размер на 72,41 лева. Според чл. 15 във връзка с чл. 12 от Договора за кредит и съгласно и чл. 14 от Договора за предоставяне на поръчителство, Д. се е съгласил всички уведомления, електронни изявления и документи във връзка с подписаните договори да бъдат изпращани на предоставения електронен адрес от ответника, с което изпратените от „АТ“ уведомления за предстоящо плащане и за вече извършеното плащане се считат за надлежно връчени. Счита, че на основание чл. 143, ал. 1 ЗЗД, „АТ“ има право да иска от Д. сумите, които е платил, заедно със законни лихви върху заплатените суми от деня на плащането. „АТ“ предприело действия за събиране на дължимите му се суми по съдебен ред и подаде заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, въз основа на което бе образувано ч. гр. д. № 1402/2019 г. по описа на Районен съд - Смолян. Последният уважил изцяло депозираното заявление, в резултат на което е издадена заповед за изпълнение, с която бе разпоредено длъжникът М. М. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на „АТ“ следните суми: 500 лева - главница, ведно със законната лихва, считано от подаване на заявлението в съда до окончателното ѝ изплащане; 33,14 лева - административни разноски; 118,60 лева — договорна лихва за периода от 06.07.2016 г. до 10.09.2017 г.; 163,61 лева - наказателна лихва за периода от 21.08.2016 г. до 06.11.2019 г.; 72,41 лева - възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство, както и 75 лева разноски, от които 25 лева - държавна такса и 50 лева юрисконсултско възнаграждение. С ответника сключили споразумение на 10.02.2020 г., в което споразумение Д. признал изцяло своето задължение към „АТ“ и се задължил да погаси дълга си на равни месечни вноски. Същият не изпълнил и това свое задължение към ищеца. Връчването на заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 1402/2019 г., по описа на Районен съд - Смолян по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, обусловило правния интерес на „АТ“ да предяви настоящия установителен иск срещу М. М. Д., ЕГН [ЕГН] в законоустановения едномесечен срок. В срока по чл. 131 ГПК ответникът не подава отговор на исковата молба. В писмена молба от 25.01.2020 г. ищецът моли да бъдат уважени предявените иски иск изцяло и срещу ответника да се постанови неприсъствено решение. Поддържа искането за присъждане на деловодните разноски, направени в настоящото и в заповедното производство. Ответникът редовно призован не се явява и не изпраща представител, не е подал отговор на исковата молба, не ангажира становище по предявения иск. Съдът счита, че са налице условията на чл. 239 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, тъй като същият не е представил в едномесечен срок отговор на исковата молба, не се явява и не изпраща представител в първото заседание по делото и не е направил искане за разглеждането на делото в негово отсъствие. Освен това е направено надлежно искане от страна на процесуалния представител на ищеца за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника преди първото съдебно заседание. Налице са условията на чл. 239, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ГПК, тъй като на ответника с призовката и със съобщението за връчване на разпореждането по чл. 131 от ГПК са указани последиците от неподаването на отговор на исковата молба в едномесечния срок и от неупражняването на правата му в срока за отговора, както и от неявяването му в съдебно заседание. Видно от обстоятелствата, изложени в исковата молба и представените по делото доказателства – Договор за потребителски кредит № 698754, погасителен план към него, договор за предоставяне на поръчителство от 06.07.2016 г., договор за поръчителство от 06.07.2016 г., удостоверение за погасени задължения, протокол за извършени услуги по извънсъдебно събиране на просрочени вземания и споразумение от 10.02.2020 г., както и от приложеното ч.гр.д. № 1402/2019 г. на СмРС, предявените иски са вероятно основателни. С представеното споразумение ответникът извънсъдебно е признал вземането на ищеца и размера му. Исковите следва да бъдат уважени в пълен размер, като бъде признато по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца процесните суми по издадената заповед за изпълнение. Ще следва на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски по настоящото дело в размер на 325 лв., от които 225 лв. за държавна такса и 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, както и във връзка с т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС, ОСГТК да му заплати и разноските по заповедното производство в размер на 75 лв., от които 25 лв. за държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложените съображения ще следва да бъде постановено неприсъствено решение срещу ответника и затова Съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА за установено на основание чл. 422, вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 и ал. 4 ГПК, по отношение на М. М. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], общ. Б, ул. „Е“ № 38, че съществува вземането на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] ***, бул. „В“ № ***, сграда А, ет. 4, ***, представлявано от И. М. Ш., по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 593/02.12.2019 г., издадена по ч.гр.д. № 1402/2019 г. по описа на РС Смолян, за следните суми: 500 лв. главница, ведно със законната лихва, считано от 28.11.2019 г. до окончателното плащане; 118,60 лв. договорна лихва за периода 06.07.2016 – 20.07.2017 г.; 293,26 лв. наказателна лихва за периода 21.08.2016 – 06.11.2019 г.; 78,61 лв. възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство и 33,14 лв. административни разходи.

ОСЪЖДА М. М. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], общ. Б, ул. „Е“ № 38 да заплати на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] ***, бул. „В“ № ***, сграда А, ет. 4, ***, представлявано от И. М. Ш., сумата от 325 лв. за направените деловодни разноси по настоящото производство, от които 225 лв. за държавна такса и 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, както и сумата от 75 лв., от които 25 лв. за държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение по ч.гр.д. № 1402/2019 г. на СМРС

Решението не подлежи на обжалване.

Решението да се връчи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: